

Het hele najaar: **HOLLANDSE NIEUWE**

Regisseurs met een première op het komende Nederlands Film Festival kregen de volgende vragen voorgelegd:

- 1 Waar gaat je film over?
- 2 Waarom wilde je hem maken?
- 3 Mijn volgende film wordt nu eens...
- 4 Dit zou de Nederlandse film nodig hebben...
- 5 Hierom is film zo belangrijk...

Threes Anna

Threes Anna *Silent City*

1 “*Silent City* gaat over een jonge vrouw die in Tokio in de leer gaat bij een van de allergrootste vismeesterkoks ter wereld. Al snel blijkt dat aarden in Japan geen vanzelfsprekendheid is. Het regime in de keuken is extreem hiërarchisch, geen van haar collega's spreekt Engels en zelfs oogcontact is een gunst die alleen bij hoge uitzondering wordt verleend. Toch wil zij de kunst van de meesterkok ontrafelen, maar hiervoor zal zij eerst heel diep en ver moeten gaan.”

2 “Daar gaat een vraag aan vooraf: waarom wilde ik dit schrijven. Vijftientig jaar geleden woonde ik zelf in Tokio. Japan is een land waarmee ik een haat-liefdeverhouding heb. Schoonheid versus afschuw. Fascinatie versus onbegrip. Toen ik op een gegeven moment iemand hier in Nederland zag die verstrikt raakte in onze cultuur, de taal niet sprak en geen aansluiting vond, ben ik de roman *De stille stad* gaan schrijven, over een witte vrouw die in een cultuur komt waar ze niets van begrijpt en wat ze allemaal doet om te overleven.”

3 “Mijn volgende film gaat nu eens niet over een eenzame vreemdeling in een onbekende wereld. Alhoewel, dat gaat het toch ook wél weer worden. Ik ben bezig met een film in India, ook gebaseerd op een roman van mezelf, *Wachten op de moesson*. Weer over cultuurverschillen en hoe je nader tot elkaar kunt komen tegen alle normen en regels in.”

4 “Poëzie.”

3 “Een film kan je alles doen vergeten, kan je meenemen naar werelden waar je anders nooit komt.”

Silent City GAAT IN PREMIÈRE OP HET NFF EN IS TE ZIEN VANAF 4 OKTOBER

Paula van der Oest *The Domino Effect*

1 “*The Domino Effect* is geïnspireerd door de kredietcrisis van 2008, toen de ene na de andere bank in Amerika omviel. Het verhaal begint met een Londense bankier die te veel risico neemt waardoor zijn bank en daarmee ook een Amerikaanse bank failliet gaat. Vervolgens zien we een keten van gevolgen, mensen over de hele wereld die hiervan de consequenties ondervinden, al dan niet direct. Wat ik met name onderzoek in de film is wat er overblijft als dat wat er zo amechtig wordt nagestreefd – status, maatschappelijk succes, bezit – wegvalt. Wat rest ons dan?”

2 “In 2008 had ik *Tiramisu* geregisseerd, een kleine relatiefilm die qua thematiek dicht bij mezelf lag. Na die film was ik toe aan een film die meer reflecteerde op de wereld waarin we leven. In de tweede helft van 2008 waren in Amerika verschillende banken, onder andere als gevolg van de ineengestorte huizenmarkt, omgevallen, met grote gevolgen voor de rest van de wereld. Op de beurzen heerste er blinde paniek en het had weinig gescheeld of de Europese banken waren allemaal meege-

Paula van der Oest

sleurd. Wat ik niet had voorzien, is dat de crisis nu, drie jaar later, vele malen groter is en dat de euro en de Europese banken nu ook op de rand van de afgrond staan. De film is dus helaas nog steeds actueel.”

3 “Ik denk nooit op die manier over een volgende film. Ik word door iets geraakt waar ik een film over wil maken, of iemand komt naar me toe met een heel goed plan, zoals de film over Lucia de Berk die ik komend jaar ga registreren. Dan stort ik me erin, en na een tijd blij ik weer een film te hebben gemaakt. In dit geval zal dat een maatschappelijk betrokken, spannende, emotionerende film zijn over een verpleegster die het slachtoffer werd van een moderne heksenjacht.”

4 “Ik vind film maken zo'n moeilijk vak dat ik niet beledend kan zijn over wat de Nederlandse film nodig heeft. Wat film in het algemeen nodig heeft is eigenzinnigheid, bevoegdheid, een visie.”

5 “Doordat film zowel een zinnelijke als intellectuele beleving is, is het mogelijk om grote groepen mensen iets te laten meemaken, of denken, of voelen. Gelezen wordt er minder en minder, maar de magie van film lijkt de tand des tijds te doorstaan. Hoewel de manier waarop mensen film tot zich nemen natuurlijk alsmaar verandert.”

The Domino Effect GAAT IN PREMIÈRE OP HET NFF EN IS TE ZIEN VANAF 18 OKTOBER

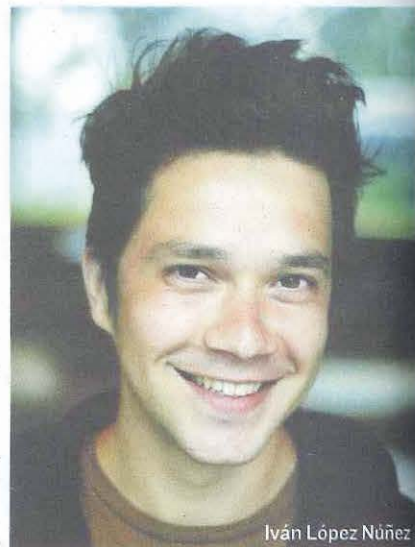
Iván López Núñez *My Life On Planet B*

1 “*My Life On Planet B* is een tragikomische film over twee jonge puber-nerds, hun relatie tot een wereld die op hen neerkijkt en het onvermijdelijke einde van hun vriendschap. Oh ja, en ook over video-blogs, punks, B-films, robots en seks tussen minderjarigen.”

2 “Het leek co-scenarist Rogier de Blok en mij leuk om een film te maken voor een jong publiek. We vonden het jammer dat in Nederland bijna geen arthousefilms voor deze doelgroep werden gemaakt. En dachten, wacht even, wat nou als wij zo'n film maken? Het grappige is dat ik er tijdens het schrijven van het scenario achter kwam dat de personages van het verhaal steeds meer op mijn familieleden begonnen te lijken. Ik denk niet dat *My Life On Planet B* een autobiografische film is, maar een aantal elementen en situaties uit de film zijn een uitvergrooting geworden van mensen die ik ken en situaties die ik zelf heb meegemaakt.”

3 “Een andere motivatie was de vorm. Ik ben een groot fan van stripboeken en heb altijd al een film willen maken met de esthetiek van een strip. Met strak gekadrede beelden, een kleurpalet met knallende kleuren, en cartooneske personages. Een film met een verdraaide werkelijkheid die aan een stripboek doet denken.”

4 “Een rampenfilm! Of was het een film die geen ramp is? Ik heb een haat-liefdeverhouding met mijn eigen films. Als filmmaker moet je je eigen film keer op keer zien, tijdens het schrijven, produceren, draaien, monteren. Op een gegeven moment ben je het zat. Je ziet alleen de imperfecties in de film, en als de film eindelijk af is wil je hem het liefst nooit meer zien. Het zou leuk zijn als mijn volgende film nu eens een film wordt die ik zelf leuk vind om naar te kijken.”

Iván López Núñez

4 “Producenten, fondsen, omroepen en makers zouden meer moeten geloven in oorspronkelijke verhalen. Ik vind het jammer dat bijna alle succesvolle Nederlandse films gebaseerd zijn op een formule: een bekend boek, een succesvolle tv-serie, een historische gebeurtenis. Het lijkt alsof tegenwoordig niemand meer risico's durft te nemen. Ik vind het te gek dat *Gooische vrouwen* meer dan een miljoen bezoekers heeft gehad, maar wanneer komt er eens een oorspronkelijke film die zoveel bezoekers trekt? En wat de Nederlandse film wat mij betreft nodig heeft is uiteraard de volgende film van Iván López Núñez. Toch? Dacht ik tenminste.”

5 “Films, zoals dromen, geven ons de kans om een andere werkelijkheid te beleven. In een film kan je iemand anders zijn, naar andere tijden reizen, vliegen, verliefd worden. En door deze beleving kun je je hoofd aan het denken zetten, leren en vooral jezelf vernemen.”

My Life On Planet B (DE OVERSTEEK) GAAT IN PREMIÈRE OP HET NFF EN IS IN 2013 TE ZIEN

Astrid Bussink *Poule des doods*

1 “*Poule des doods* gaat over een groep dichters onder leiding van F. Starik die gedichten schrijft voor 'eenzaam overledenen' en deze voordraagt tijdens de uitvaart. Als niemand anders aanwezig is, is er altijd nog een dichter. In de film volgen we het proces vanaf een melding van een lijkvinding bij de gemeente tot aan de uiteindelijke uitvaart. Via 8mm-beelden en gedichten van de dichters geeft de film bovendien schetsen van de verloren levens.”

2 “Ik hoorde van het bestaan van de eenzame uitvaarten en de dichtersgroep, en het riep meteen vragen bij me op. Wat gebeurt er wanneer niemand anders meer op je uitvaart kan of wil komen, wie zijn de mensen die zich dan nog om je bekommeren? En waarom doen ze dat? Naast de dichters komen ook de mannen van de gemeente in de film aan bod. Fantastische mannen voor wie het dagelijkse kost is, de dood, de achtergebleven woningen, de zoektocht naar nabestaanden.

Tijdens de research sprong mijn overbuurvrouw uit haar raam. Een jonge vrouw, waarvan niemand in mijn straat zelfs maar haar naam wist. Ik heb maanden in dat lege raam gekeken vanuit mijn raam. Met dat halfoopen gordijn en die verdorde plant. Daar kun je niks mee te maken willen hebben, maar uiteindelijk zul je je toch tot de dood moeten verhouden. Wat wil je met die dood te maken heb-